តើបប្រុះ ឃើញរូបសព្វសិទ្ធល្អិតល្អះ ចាំឡូតពេក
ណាស់ពុំដែលយល់ ។ នាំគ្នាសំឡឹងនឹងតាំងភ្នែក ប្រៀប
ជ្រៀតជ្រែកកែកៃរវល់ ខ្លះចូលទៅជិតស្ទើរនឹងដល់ ខ្លះទល់
បង្អួចលួចលបមើល ។ ខ្លះរត់ទន់ទ្រោមតាមហុចស្មា ខ្លះស្រែក
ដេរដាមេគាំព្រើល ឃើញប្រុសកំលោះស្មុះនឹងមើល ខ្លះរត់ផងដើល
បង់មើលផាត់ ។ ខ្លះថាប្រុសនេះជាអញបាន ជាគូចិត្តជានិទៅ
រួមរក្ស តាមនាថចាំជាំពាក្យ មិនឲ្យគន់អាក់ខាក់ទើសចិត្ត ។
ខ្លះថាឲ្យគេល្អចិញ្ចៀន មើលទៅប្ដីឯងខ្មៅក្រងិត មេមួយ
សំពីកធ្វើបួកស្និទ្ធ ដោះលេចមិនស្បៀតគិតបិទបាំង ។ ប្រឹងកែ
ទាញសំពត់ម៉ាកសិតសក់ មើលមុខអាក្រក់ស្មូកស្មុកស្មាំង ភ្លូក
អ្នកលេងឋីប្ដីប្រពំង វៃកទ្រូងគ្បាំងយ៉ាងស្វាបភ្នែក ។ រំលោល
រលោះពាក់ក្រវៀក ហើយស្លៀកសារុងខ្វង់ស៊ីដែក ទោយពុង
ក្រមាផ្កាក្រាបែក មើលទៅចាំឡូតរៃសក់ក្បាល ។ សព្វសិទ្ធ
វិលក្ដុណាំភ្លើកបានឃ្លាល ឃើញស្រីផ្ដេសផ្ដាសមិនស្រីបស្រាល

តបខ្លួនបន្ទំចំកណ្ដាល ផ្លូវហើយគ្រអាលបរយាត្រា ។ ញកខ្លះ
និយាយគ្នាអឺងកង ជាគ្រានេះម្ដងឃើញបានការ ប្រហែលព្រះ
កនិដ្ឋជាតា ចូលចិត្តប្រាថ្នាជាមេត្រី ។ បើយាំងម៉ិះហើយ
ស្រីមិនស្ងប់ មិនស្និទ្ធមានកែខានយកប្ដី ល្អលើសនេះទៀត
កូនទៅ វៃក្រងកែក្បត្រីចាំជាក់ក្រោយ ។ ស្រីខ្លះចាហានហាន
ស្រែកហៅ ខ្លះយកប្រេងមៀវទៅហុចឲ្យ ខ្លះដើបពក្សដើរ
ដើរបាយ រត់តាមបណ្ដាយជាក្រោយគ្នា ។ ព្រះពោធិសត្វ
ក្នុងតាមទៅ ឮស្រីស្រែកហៅតាមផ្លូវថ្លា អៀនអន់ក្នុងចិត្តស្បើក
កំពា ស្រូតរូតលាកុំពង់ ។ លុះដើរទៅដល់ព្រះវេនរម្យ
ក្នុងក្រោមបន្ទំក្បត្រូបក្ខគន្ធ ព្រះអង្គទៀនទកយល់កុំលង់ ទើប
ទ្រង់ដ៏ក្រិះក្រិះគិតថា ។ ទៅសព្វសិទ្ធនេះល្អមែន ល្អលបដាច់
វង្សវៃនលោកា រូបវង្សដូចអង្គខត្តិយា គួរគ្រងសីមាទៅ
ក្នុងក្រ ។ បើឲ្យជាធំក្ដុបង់ក្ដើ នឹងបានបក់រថជាម្ហូ
ស្ត្រីពាសព៌ាន់ក្តួនគួរអាល័យ សាស្ត្រយកពីនពាក់សំណាក់បាន ។

ចាំមើលមុខនេះប្អូនម្ដេច នឹងស្រេចដូចកិច្ចប្រុសខាន តែថា
បើនាងមិនស្មោះស្មាន ក៏អញនឹងប្រាណទោលគ្មានគិត ។ ដារ:
ស្រេចទើបមានដីកាស់ ទ្រង់ត្រាស់ហារហៅទៅសព្វសិទ្ធ ឲ្យចូល
ទៅដល់គាល់ទ្រង់រិទ្ធិ ទើបព្រះបពិត្របន្ទូលថា ។ ហៃហៅ
សព្វសិទ្ធិខ្ញុំរំខ្ញើ ចូលទៅស្រដីនឹងធីតា ជាបុត្រីអញឲ្យបវរ
តាមដោយប្រាជ្ញាបាងស្រាប់ ។ បើនាងស្រួលចិត្តគិត
ស្មោះសរ ពចីតបកតាមសណ្ដាប់ អញនឹងផ្សំឲ្យជាគូគាប់
តាមដោយចំលាប់ប្រវេណី ។ ហើយលើកដំកើងឡើងបញ្ចូល
ជាមហាបកជឲ្យពេញចិ ត្រាស់ស្រេចសម្ដេចព្រះភូមី បន្ទាប់
យោធីរៀបតាមការ ។ លន់លុះយប់យាមជាបឋម ឯពួក
នាយក្រុមជាអាចារ្យ នានាំគ្នាផ្ទៀតភ្ញាក នឹងអង្គលៀងជា
ដេជ្ញាថៃ ។ ឡើងលើមន្ទីរនារីក្សា ដល់ហើយទើបអ្នក
គន់គែបញ្ច ប្រាប់ការប្រាសាទគ្រប់ពៃ ទើបសេពសិល្បវិសយ
វិជ្ជាផ្ទាន ។ ហើយអ្នកលើកគ្រលាំងទ្វារ ប្រណាមស្តូត

អធិដ្ឋាន ថាបើកុសលផលខ្ញុំបាន ស្អាងពីបុរាណជួបនាងនាថ ។
បើនាងនេះជាក់ជាគូព្រេង កុំដែលរាងមិនឃ្លាឃ្លាត សូម
ទេពារក្សាគិតអនុញ្ញាត ជួយឲ្យនាងនាថវែងបរោ ។ ផ្សង
ស្រេចពុំលង់ពង្សនរេជ្ឈ សេពដោយខ្ទេវេទវិជ្ជាការ ផកយក
ផ្ដួងចិត្តដែលសញ្ញា ពីរូបផ្កាពលៀងស្ងួន ។ ទៅដាក់បំប៉ាន
នៅហក់ទ្វារ ទើបអ្នកសន្ទនាស្ដូរតាមចិត្ត ថាហៃមាក់ទ្វារភ្នាក់
ងារបិទ ចូលអ្នកអាណិតយើងតិចក៏ ។ ឲ្យអ្នកស្រាវជ្រើស
រើសទិតាន ពីព្រេងមុនបានមកឧបមា យើងនឹងបានស្ដាប់
សព្វភាសា តាមដោយប្រាជ្ញាទ្វារបេះស្រាប់ ។ គ្រានោះជួន
ថៃថៃកក់លៀង ក្ខព្រះសូរសៀងទំរង្វៀងស្ដាប់ ទើបធ្ងើយពីក្នុង
មាត់ទ្វារប្រាប់ ថាខ្ញុំសព្រាប់គ្រាន់តែបើក ។ បើថ្ងៃគេបើកយប់
គេបាំង ជាវេនខ្ញុំបិទហាំងបិទ រឿងនោះមិនបេះមិនចូលចិត្ត
មិនអាចរិះគិតនិយាយបាន ។ បើម្ចាស់បានជឿនដំណឹងនោះ
សូមទ្រង់សន្តោសតោសប្រោសប្រាណ ឆាំសំដែងឲ្យយើងខ្ញុំបាន

ដីនឹងឋានដើមដល់សោះធ្លុះធ្លាយ ។ ក្សត្រីស្រីរត្នវិសុទ្ធស័ក្តិ
ឯកអគ្គចោមចក្រាធិរាជនាមឆាយ បានឮមាត់ថាវចាបរិយាយ
ថែងចេះលែបងាយផ្ទូះតោះទុំ ។ នាងនឹកគិតផលធ្លាប់គេកក្កាក់
ព្រួចព្រឺប្រមាត់ស្លុតស៊ះស៊ី ថាអេះថាវនេះម្តេចចេះស្តី ក្សត្រី
គិតកែគុំងរយោបល់ ។ ហេតុព្រះសមភាររពាពិសត្វ មាន
បុណ្យគេគ្នាក់ផុតថ្កើមដល់ មកណែនាំចិត្តនាងឲ្យវល់ ថែន
សល់សង្ស័យព្រៃតស្ការ្យ ។ រីងត្រេករីងត្រន់បង់សណ្តាប់
មាត់ថាវសោសត្វផកត្រុបមា គិតហើយតិលឯបនៃបកាយា ចុះពី
ក្រឡាបន្ទំពី ។ មកផ្ទាប់សន្និយាព្រះកាណិជៀន ស្តាប់ព្រះ
ស្នូរសៀងរីងសោភី ឯកន្តិសព្វសិទ្ធមានវ័ថ្មី មានព្រះវាទីទៅកាន់
ថាវ ។ ថាបងមិនចេះមិនចាំរៀន ចូរប្រុងស្តាប់យើងនឹង
ពណ៌នា តាមពាក្យចូកណាព្រេងព្រឹទ្ធា មានមកយូរយារជា
អន្វែង ។ ថាកាលណោះមានព្រាហ្មណ៍បួននាក់ ជាតិជាមិត្រភក្តិកៀន
ដើរប្រុត រៀនសិល្បសាស្ត្រគ្នាសគ្នាតឡូវស្វែង ចំណេះនោះ

ឯងពេញចំណាន ។ អ្នកមួយរៀនជាងាយប្រមាញ់ កែលើក
ធ្នូបាញ់ត្រូវបាន អ្នកមួយចេះហោរាគណាប្រាណ ទាយអ៊ីប៉ុន្មាន
មិនមានខុស ។ ផងលាភមានលាភអាក្រក់ល្អ ជាទៀងផ្ទុស
ប្រាកដពោះ អ្នកមួយចេះព្រោះមនុស្សស្រីប្រុស ដែលស្លាប់
បំពោះរស់ឡើងបាន ។ អ្នកមួយចេះមន្តមុជក្នុងទឹក ជ្រាលជ្រៅ
ពន្លឺកអម្បាលមាន ពោះត្រូវធ្លាក់បាក់ក្នុងជលដ្ឋាន មុជយកមក
បានដូចប្រាថ្នា ។ សម័យមួយនោះអ្នកទាំងបួន ចរផ្ទួន
ចូលទៅក្នុងព្រឹក្សា ឃើញដើមឈើមួយមែកសាខា ដុះប្រប
ឆ្ពោះមហាស្រមុទ្រធំ ។ នាំគ្នាចូលសំចតឈប់ ក្រោមម្លប់
ឈើនោះស្រួលសុខុម សំឡាញ់ទាំងបួនស្តីថាខ្ញុំ ចង់សុំសួរអ្នក
ជាហោរា ។ ថ្ងៃនេះយើងមានលាភអ្វីខ្លះ ចូលទាយ
ឲ្យច្បាស់សោះគន្ធា ចុះហោរាចេះហោរាគួរលេខា ឃើញភ្លាម
ទើបថាថ្ងៃនេះឯង ទ មានសត្វគ្រុឌមួយពាក់ធំ ពាំស្រី
ព្រហ្មលលិតញ្ញង ហើរមកផ្សោរនេះជាក់ស្តែង ពិតុងតែថ្លែង

ព្រាយប្រាប់គ្នា ។ រំពេចលោលេចសត្វឥន្ទ្រី ពាំនាំនារី
លើវេហាស៍ អ្នកបេះបាញ់នោះស្ទុះក្រោក បាញ់ទៅមិនត្រូវ
ឥន្ទ្រី ។ ក្សិណក្សយដីកែកតែងល់ដាក់ នាងនោះក៏ធ្លាក់ក្នុង
ជលធី បុរសដែលរៀនមុជក់ដរី ចុះក្នុងជលធីមុជជំនើ ។
ដល់ហើយកៀកឧបត្រសោបត នាំនាងនោះមកមិនបង្អង់ នាង
នោះសូន្យបាត់ជីវិតបង់ មើលមុខផ្អែផង់គួរឲ្យស្តាយ ។ បុរស
បេះព្រោះសែកអស់មន្ត ទើបតាំងជប់ផ្សះប្រក្រតិកាយ នាងនោះ
រស់ប្រាណបានជីនកាយ ក្រើបួនសប្បាយចិត្តពល់គ្នា ។ ប្រក្លូក
ប្រកែកជជែកឈ្មោះ ចង់បាននាងនោះជាភរិយា នាងនោះ
មានបុណ្យពីបុរា ចូលអ្នកគណិនាថាឲ្យពិត ។ នាងនោះ
ចំពោះបានអ្នកណា តាមដោយប្រាជ្ញាអ្នករិះគិត ជូនថៃ
គិតល្បៀនផ្លៀតស្តាប់ដឹក ឆ្លើយថាបពិត្រព្រះគុណធ្ងន់ ។ នាង
នោះបើតាមទំនិតថា ត្រូវបានហោកអ្នកគួរគន់ គួរយកទៅធ្វើ
ជាប្រពន្ធ គុណកេតមុនជាងទាំងអស់ ។ កាលណោះឯនាង

កេសសុវណ្ណ ស្រីស្រស់សោភ័ណនឹកក្នុងពោះ ឮខ្ញុំថានោះ
យល់ខុសណាស់ នាងនឹកគួបពាស់ព្រះចិន្តា ។ ខ្ញុំនេះមិន
ដែលបេះស្រដី ស្តីហើយហោកុំអ៊ីមិនក្រៀវក្រា នាងចប់ពុំបាន
មានភ័ព ខ្ញុំឯងមេ្តចថាខុសនឹងច្បាប់ ។ ឯលើនិគកឃើញ
ដោយយោបល់ បើគិតឲ្យដល់តាមសណ្តាប់ នាងនោះគួរបាន
ទៅអ្នកបាប់ ផក់ប្រាណតាំងាប់ពីជលធី ។ ព្រោះបានកាន់
ផល់សពាង្គកាយ បីពពីក្លាយទៀយឥន្ទ្រីយ យ៉ាំងនេះទើបត្រូវ
ប្រវេណី ពិតពីបុរាណគ្មានធម្មា ។ ក្សត្រីស្តីនោះចំពោះពិត
ហ្ឫទ័យស្មោះគិតជាមាត់ខ្ញារ បេះស្រដីឯនពុំដឹងជា សព្វសិទ្ធ
ខ្ញាមាយាកល ។ គ្រានោះឯនឹកស់ពួកអ្នកក្មេង បានឮសំឡេង
នាងទៅដល់ ស្តាប់ឮស់អរណាស់គិតថ្ងៃធ្វើ ប្រគំភ្លេង
ខុលញាំរាំឥតហិន ។ ឮដល់ព្រះកាភិមហាក្សត្រ ព្រះបាទ
ព្រហ្មទត្តព្រឹអត្តព្រាណ ស្តេចជ្រាបបុត្រស្តីឆ្លើយបាន បេះ
ស្មោះស្ម័គ្រស្មោះនឹងកុមារ ។ លុះដល់យាមពីរវេលាយប់

ភ្នាក់ងារប្រាប់ព្រួសព្វបណ្ណា ព្រះរាជធិតាទ្រង់ចាំចិត្ត ហើយនាំ យាត្រាជិតកន្លងថ្ងៃ ។ កាលនោះនាងបំផ្លែទៅចម្បក្រ សែក មន្ត្រីទាំងសក្តិសិស្សសាស្ត្រសិល្បិ៍ មន្តស្ទូចក្រដកយកទូលថ្វាយ ចេញមកពីផ្លូវមាត់ទ្វារនោះ ។ យករោយដាក់កន្ទោងយោ បានផ្សងចិន្តាមហាបុរស គ្មានអ្នកណាយល់ដល់តិចសោះ ទើប អ្នកពីគ្រោះគោមថ្កាលា ។ ជាប់នៅបន្ទៀនរៀនវង្ស អ្នក ចេះរៀនអ្វីបួលពុំណរិនា ឲ្យយើងបានស្ដាប់ស័ព្ទមួយគ្រា គ្រាន់ ជាចំណាំចាំទុកផង ។ គ្រានោះផ្លូវបែកតិលៀន នៅក្នុង បន្ទៀនសព្វសាស្ត្រ នោះទុំនោកនៅទ្វារកន្លង កុំដឹងដើម ផងរឿងអ្វី ៗ សព្វថ្ងៃគ្រាន់តែជាភ្នាក់ងារ គេកែងកុំជាង វេនប្រក្រតី សព្វពេលត្រូវប៉ះពាល់ ដកបីដឹងកលផល បណ្ណា ។ បើម្ចាស់ចេះចាំពិតមាន រឿងរ៉ាវនិទាន អតីតា សូមទោសប្រោសប្រាណខ្ញុំនេះណា ប្រទានឲ្យខ្ញុំបាន ស្ដាប់ម្ដង ក្សត្រីស្រីផ្ទួមកុដនាថ បមដាក់វិល្លេកណ្ណ៍

កក្រូបព្រៃ ឃើញតែពិផលផល់ពីរផង ម្ហូបក្រែកទូនគ្មួ អស្ចារ្យ ។ បន្ទៀនហោកូរ៉ាប់ស្ដីស្ដូក ចាប់ផ្ដើមដោះស្រាយ ល្បាយរៅហារ និងគេតគល់កិច្ចម្តងម្ដា កញ្ញាគិត គ្រប់ឈប់ចាំស្ដាប់ ។ កាលនោះកុមារវាក់វង្ស ទ្រើស ទ្រូយព្រាយទ្រង់បានត្រង់ត្រាប់ បន្ទៀនឆ្លើយកបសបសារសព្វ ទើបប្រែប្រាប់ទៅវិញទៀត ។ បន្ទៀនបងអើយប្ដូរតាំងចិត្ត ស្ដាប់សព្វកាសិតសារសេចក្ដី ក្នុងកាលអន្លង់ព្រេងជាតិ ក្នុងគេ ស្រដីកមកថា ។ មានជាងសិល្បិ៍តាំងបួននាក់ ម្នាក់ ចេះជាក់ខាងវត្ថុការ ជាងមួយចេះគូរពណ៌រូប មួយចេះចេញ ទាក់ជាអន្ត ។ មួយចេះផប់ច្រៀងឲ្យរស់ឡើង មួយចេះ តែងគ្រឿងប្រដាប់ផ្ទុំ សំលៀកបំពាក់មានកក្រូងផង គ្រប់គ្រង់ តាមភាពជាប្រុសស្រី ។ សម័យថ្ងៃមួយជាងបួនប្រាណ យកឈើមួយបានយកឃ្នាតទំ ទេពាធ្វើជារូបស្រ្តី តាមដោយ សេចក្ដីមន្តវិជ្ជា ។ ជាងមួយតាំងតូរប៉ុស្ងួនស័ក្តិ ជាងមួយ

មកធ្លាក់រូបម៉ីម្ចា ជាងមួយមកសែកជប់ជុំគ្នា នៃរូបនោះពាសស់
ឡើងស្រាប ។ ជាងមួយយកសស់សំពត់អាវ តន្ត្រីនសូត្រ
មៀវស្បែប្រដាប់ មករៀសៀកពាក់ឲ្យល្អចំណាប់ មើលទៅគួរ
ជាប់ចិត្តពេកនា ។ លុះតែរូបនោះរស់ជាប់ហ្ម ពិសិដ្ឋដូចស្រី
ទេះស្តីថា ឯជាងបួននោះលុះបានការ កើតគួបចិន្តាប្រាថ្នាប៉ង ។
សឹងកើតជាប់ចិត្តនឹងតិតគត់ យកជាប្រពន្ធតាមបំណង ជជែក
វែកគ្នាសព្វអឹងកង និទាននេះហោនមែនហើយណា ។
ចូរបងបង្កៀនផ្ញៀនពិនិត្យ កាត់ឲ្យដោយក្រិត្យក្រមដីកា
ត្រូវបាននាងនោះទៅអ្នកណា បងជាឲ្យត្រង់ត្រូវតាមសត្យ ។
ឯជួនហ្វូទ័យនៃភិលៀង នៅក្នុងបង្កៀនកែវល្អក្តាក់ ទើបឆ្លើយ
តតបសប់បរិញ្ញាក់ ថាខ្ញុំគិតកាត់តាមដោយត្រង់ ។ ត្រូវបាន
នាងនោះទៅអ្នកក្រោយ ដែលគេបានឲ្យគ្រឿងភ្ជិតផ្ទង់ មក
ស្លៀកបំពាំនបិទខ្នាសអង្គ បិតួបង់ឲ្យគង់ត្រឹងត្រៃយា ។ កាល
ណោះត្យត្រៃស្រីរលុកពាក់ ល្អអង្គទ្រង់តក្រិសមសក្តា ព្រួសព្វ

បង្កៀនឆ្លើយបញ្ហា ដោះសាឆ្លើយទៅមិនត្រូវចិត្ត ។ នាង
ប៉ិតុំបានមានសវនីយ ឆ្លើយតបតតបទៃត្រង់ព្រៅព្រិត្យ ថាម្ចាស់
បង្កៀនវន្សសិទ្ធ ព្រោះត្រូវគ្នីទៅបេះបទ ។ យើងនៅ
នេះលង់យូរណាស់ ពុំដែលប្រទះសព្វភាសា តឡូវបេះស្តី
ក្រៅការ ដែលថាយ៉ាងនោះកំរុសផង ។ យើងយល់ដោយ
ពិតសុចរិតត្រង់ ថាកុំឲ្យបង់សត្យជាមុន នាងនោះគួរតែជាន
ធ្លាក់ហោង យកជាស្នេហ៍ស្នងនោះទើបបាន ។ ព្រោះគេគង់
គិតតាំងធ្លាក់ថ្ងៃ គ្រប់គ្រឿងក្នុងក្រៅអស់អង្គប្រាណ បាន
កាន់ឃើញគ្រប់សព្វទីស្ថាន ហេតុអ្វីប៉ុន្មានដែលជាស្រី ។ ឯពួក
អ្នកក្មេងដែលតាំងស្អាប់ លុះបានព្រសព្វសួរសំដី ព្រះនាងសា
សនគ្គុនឆ្លើយស្តី ទើបរាយជន្ត្រីគងកោឡាហ៍ ។ ខ្លះក្រៀន
ខ្លះគំជុំក្រែសន្ទ បន្ទឹស័ព្ទភ្នាំងតាំងឲ្យសញ្ញា ស័ព្ទសួរព្រះសៀន
ដល់ព្រះកាណា ព្រហ្មចក្កខត្តិយាបិតាថ្លៃ ។ ព្រះអង្គព្រីព្រួច
ក្រលួចថ្មើម នឹកស្ញើមបុណ្យរំដួលពិតពេកក្រៃ ថានេះយល់

ជាបុណ្យនិស្ស័យ បានជាប្រាស្រ័យនិយាយគ្នា ។ លន់លុះ
យប់យូរដល់យាមបី ឯរាជមន្ត្រីនឹងភ្នាក់ងារ នាំអង្គសព្វសិទ្ធ
ទៅវិញ ចូលហួសកណ្ដាលរាត្រី ។ ទើបពោធិសត្វត្រូវស្ទុះ
ពុទ្ធវង្សប្រមមកុដអន្តជនស្រី ស្រែកដកដង្ហើមចិត្តដោយបារមី ចេញ
ពីគាមវិជ្ជាចប្រាជ្ញា ។ យកទៅដាក់ក្នុងវិមានព្រះស្រី ស្រេចទើប
អ្នកស្ទុះស្ទួរទៅថា បានអើយចូលពោលពាក្យបណ្ដា និមាន
ឯណាដែលចាំបេះ ។ ឲ្យរយ័នបានស្ដាប់សព្វសោះទូល់ ដៀក
យើងក្រហាល់ចល់ទុក្ខម៉ែះ ដោយខានដំណេកដេកដូរបេះ សូម
បន្ទ្រើះរើះដោយយោបល់ ។ ជូនវៃដែលចូលនៅក្នុងវិមាន ទើប
មានបំទៀមដោយកិច្ចកល ជាខំពុំដែលពុំដឹងដល់ សែនសល់
ទីលសោះអស់ប្រាជ្ញា ។ ស្បិតខំនេះជាវិមានព្រះស្រី ដំកល់ចំណី
បារីស្លា ពុំរបេះបណ្ដាំចាំបណ្ដា តាមតែមេត្តាប្រោសពោសពៃរ៍
បើម្ចាស់យល់ខុះរឿងច្បាស់ហើយ សូមឆ្លើយប្រាយប្រាប់ខំឆាប់ៗ
នឹងបានដឹងដាក់ចូលហ្ឫទ័យ ដោយនៃបញ្ហាអាថ៌ទិមាន ។

ស្វណ្ណតេសក្រៅរំក ត្រូវនឹងបាំងបំពង់ព្រះពាន លុះឮ
សំឡេងពាក់មាន នាងនឹកសង្ឃឹមដោយប្រាជ្ញា ។ ចាំពេញ
ហៅឆ្លល់សល់សែនពិត ប្រាកព្រានព្រឹទ្ធបុរាណ មិនធ្លាប់
ភ្ញាណដែលដាក់ស្លា ចេះតែងចរចាក្ដាឲ្យបាយ ។ គំរប់ជាបីដង
នេះហើយ ក្បត្រីស្ដាប់ហើយកំគូល់ឆ្ងាយ គិតសព្វផ្ទាប់អង្គ
ផ្ទន់ព្រះកាយ ចាំស្ដាប់លែងខាយតាមរាំទី ។ សព្វសិទ្ធិ
ធន់ត្រង់បារមី ទើបនាំសេចក្ដីពាក្យពិតពី ព្រេងមកប្រាយប្រាប់
ថាពាន់មណី ចូរតាំងសញ្ញាស្ដាប់ចំនាន ។ យើងបានព្ធាស់
រលាកនិយាយ ជាពីមុខនាយនោះមែនមាន ចោរមួយនិត្យនៅ
ព្រៃហិមពាន្ត មានទ្រព្យធនធានច្រើនអនន្ត ។ មាសប្រាក់កែវ
កង់សំពត់ស្បៃ ព្រោះវាអាស្រ័យដើរលួចប្លន់ ដណ្ដើមចងចាប់
សម្លាប់ជន គ្រប់ទិសជិតឆ្ងាយកកាយចិត្ត ។ មានទីគុហាជា
លំនៅ ក្នុងព្រៃជ្រោះជ្រៅហាននេះចេក នរណាដំណើរដើរដល់
ផិត ភ័យរណ្ដោចសុំតយកទ្រព្យ ។ សម័យមួយនៅវេលា

ច្រុំស្ដក្បត់ ដំដើរកេកកត់សម្បុក្កំ ឃើញច្រើនពេកពិតផក
គណនា សឹងច្រៀងជាៗ មានផ្ទៃឡ្យ ៗ មហាចោរទុក្ខគិតគិត
ជប់ជាំ គាក្នុអាញអើយសែចក្រក្រៃ ប្រសិនបើអង្គអញក្សណ
ក្ស័យ តែអង្គឯងផ្គកសណ្ដាន ៗ ទ្រព្យធនទាំងនេះម្ទើះ
ទិនបាត់ ព្រាត់ព្រាយខ្ចាយខ្ចាត់ចោលក្នុងឋាន ព្រៃព្រឹក្សគិរី
ទីស្មសាន សមធំរូបខានគ្មានសស់អ្វី ៗ បេះគ្នាកកូន
បានមួយនាក់ គ្រាន់ទឹងពឹងពាក់រួមគក្ដី ក្រោយអត់ពឹងនៃក្រន
ក្រក្រី បានរស់ដើម្បីគ្រងធនធាន ៗ មហាចោរជិះគិតដូច្នោះ
ហើយ កុំលង់យូរឡើយក្រោកឈរលាន ដើរចុះចេញចាក
ព្រៃហេមពាន្ត លង់លុះដល់ឋានស្រុកស្រែស្រាក្រៅ ៗ មើលមាន
គេនៅស្រុកក្បៀរព្រៃ វៃពក្រឡេកក្នុកក្រឡៅ ឃើញដាក់ជា
ក្មេងពៅលេងឡៅ ទើបដើរសំដៅទៅទៀបជិត ៗ បានជួបបាន
ផល់បានយល់ច្បាស់ ក្មេងមួយល្អល្អះប្រពៃពិត ជាស្រីដំទន់
ប្រុសរៃតកតក ត្រលេងជាយមិត្តសំឡាញ់ ៗ ចោរនោះស្ទុះ

ចូលទៅដល់ចាប់ កៀកដាប់គេចបោះចាប់ក្រឡាប់ផ្ងារ កក្រួចប្រួច
ដល់ព្រៃពន្ទា បចូលគុហាជាទីឋាន ៗ ហើយដាក់កូនពោះ
ជាប្រញាប់ ទៅរៀបប្រដាប់បាយទឹកបាន ឲ្យបរិភោគ្គាជាសុខ
សាន្ត ឥតមានភ័យភិតព្រួយចិត្តអ្វី ៗ កូននោះលុះនៅយូរ
ទាល់គ្រប់ បានប្រាំដណ្ដប់វស្សាខ្ចី ប្រកបរូបឆោមល្អមពីសី
ល្អស្រស់លើសស្រីដទៃផង ៗ ចោរសែនស្រឡាញ់ពេញ
ចិត្តស្មោះ ដូចកូនពីពោះខ្លួនជាម្ដង ព្យាបាលរក្សាមិនឲ្យហ្មង
ចិត្តបីភាណកិតគិតប្រណី ៗ ថ្ងៃមួយនាងនោះមានគ្រោះឈឺ
ដំកាត់ផម្ងៃពេកខាងស្រី ពុំមករដូវដូចប្រក្រតី សូមបីបាយទឹក
ស៊ីពុំបាន ៗ ទើបឈឺចុកចាប់សព្វសំ សម្បុរស្លេកស្លាំងញ័រ
ក្អីប្រាណ តាចោរយល់ពិតកើតទោន ក៏យកក្រសោបក្រសាន្ត
ស្មានព្រៃក្ស័យ ៗ គិតហើយចរចុះពីគុហា ចេញចាក
អគ្គាពានាល័យ ស្វែងរកពេទ្យហ្មមកថៃ ជម្ងឺកូនថ្ងៃឲ្យ.
សះជា ៗ លុះដើរទៅដល់យល់យាយចាស់ សង់ផ្ទះមួយនៅ

ប្រៀបផ្កាថ្លា គាត់ជាពេទ្យហ្មមើលរោគា ឯចោរនោះក៏ចូល
ទៅ ។ ឡើងលើមណ្ឌលនៃជួនចាស់ លើកដៃសំពះអង្វរទៅ
ថាលោកយាយអើយកុំខឹងឡើយ ខ្ញុំទោសកាត់ជ្រៅសូមមេត្តា ។
ខ្ញុំមានកាសន្ធួលខ្លាំងណាស់ ប្រើសួរមករកយាយនេះណា
សូមជួយខ្ញុំទៅសោះក្តៅផ្សា ក្បែរទៅត្រូវការគេតទាងស្រី ។
កើតកេតកាំងណាមបន្ទាំងផ្កា ពុំមកដើរដូចប្រក្រតី ដេកជាប់
ហោលបាយទឹកចំណី ឈឺឈួលអក្សរប្រៀបជាមុន ។ ទៅ
ចប់ក្នុងចិត្តសែនកន្លះ ក៏យស្មើរជាប់ខ្សល់សោកសៅហ្មង
យាយដឹងថាខ្ញុំអ្វីពិតក្លួចផង សូមទៅចំឡងយកផលា ។ ឯជួន
ផកជាពេទ្យហ្ម គាត់ក៏ស្តាប់ចោរហៅថា គាត់រើកយកគិតគិត
ថយថា ក្រែងចោរមាហាក់ក្លែងគល ។ មកលួងលបញ្ជោក
គិតយកទ្រព្យ ពុំគាប់ហក់យកហើយកំហល់ កិតក៏យញ័រញាក់
ឃាក់ជាប់ខ្សល់ ព្រោះគាត់ដឹងផលស្គាល់ចោរព្រៃ ។ ហាយល់
ឃើញយាយភ័យតក់ស្លុត ស្រយុតខ្លួនចុះផ្លូវចោរនៃ ទើបថា

នៃយាយកុំគិតភ័យ គាត់ញញឹមចាប់រកថ្មវណ្ណា ។ ជួនទឹក
ថាអញគិតដូចម្តេច គាត់យកបាន្ទបដែលវេចស្លា មករៀប
រួចស្រេចផ្គត់ផ្គង់ថា ភក្តាអញអើយតឹងរឹងខ្លះ ។ ទឹងទាន
មិនទៅទៀតនេះវិញ ក្រែងចោរនោះមិញកាប់ផ្កៀលគេ ។ ហាយជំ
បន្ទាប់គាប់សំឡេះ ផ្លូវដោះកើដឹងគិតម្តេចបាន ។ កែរើងមិន
ព្រមតាមពាក្យហ៎ មុខកូយផ្ទាជាមិនទាន ។ ចប់មួយពុំដែល
ជិនដើមថ្នាន ទើបខាងតោនោះនៅក្រែងណា ។ គិតហើយគាត់
យកគ្រាប់គ្រសក់ រៀបដាក់ក្នុងថង់ដោយប្រាជ្ញា ទឹងកោយ
តាមផ្លូវដែលយាត្រា ដំរុយខ្ញុំជាដកយស្រាប់ ។ ក្រែង
មកពុំត្រូវផ្លូវក្រែងហ្នឹង ពុំដឹងដើមថ្នានគ្មានគេប្រាប់ ចំនួន
មាតាជាអលំដាច់ ទើបចោរពុះធាប់ដើរប្រញាប់ទៅ ។ ជួន
ចាស់ក្រោកដើរតាមក្រោយភក់ ក្រោះម្ជុលមាត់ពុំដង់នៅ ស្រុកគាត់
ស្បែកស្បូវជ្រៀវជ្រោលជ្រៅ សំដៅដំរង់ក្រៃផ្ទះហោ ។ គាត់
ស្រាវបេមរទ្ទបគ្រាប់គ្រសក់ ដែលដាក់ក្នុងថង់ដោយតាមផ្លូវ រៀង

ដល់មណ្ឌលដែលចោរនាំ ស្រ័យទៅនាគវ៉ាន ។ មហា
ចោរទើបចូលទៅក្នុងផ្ទះ ហើយហៅប្អូនចាស់ឡើងទៅថ្កាន
ប្អូនចាស់ក៏ចូលទៅកែប្រាណ ខាងនោះក៏បានស្រាន្តស្រាក
ស្រាល ។ ស្រេចគាត់ផ្សំថ្នាំងាំនឹងទឹក ដាក់ណាយឲ្យ
ផឹកទៅតាមការ នូវកែប្រដាប់សាច់ដំដោល ព្យាបាលបំប៉ន
ថ្មរក្សា ។ តែពីរបីថ្ងៃក៏សះស្បើយ បានល្ហើយបាក់ឈឺ
ពីកាយ ឈាមសាច់ចាំងរស់ក៏ស្រស់ថ្លា ចំណីអាហារអា-
ស្រ័យបាន ។ ទើបយាយអធិប្បាយប្រាប់ចោរព្រៃ ទីជ្រលរនៃ
មន្ទីរវាំង ខាងចោរក៏យកគាត់ក៏ខាន នៅនោះប្រមាណ
មួយខែណា ។ ដួងបូលខែបេក្រឹងខែតផ្ទាំ ភ្លៀងធ្លាក់
សស្រាំស្រស់ព្រឹក្សា ក្រសក់ដែលយាយកយកូវផារ ផុះដិត
ផាតាផ្លូវរៀបរៀន ។ តាំងពីគុហាដែលចោរនៅ ដល់ទៅ
វាំងជូនផងមានល្បឿន ល្អតម្លសន្ទិតដោយទឹកភ្លៀង មានមែក
មែកតានគុម្ពក្តាបផ្កា ។ ថ្ងៃមួយនោះមិញចោរចេញចរ ចាក

ពេលយាយមកចូលព្រឹក្សា ឯយាយនៅនឹងកូនចោរណា
គាត់រិះគិតថានុអញអើយ ។ មិនគួរមានកម្មគេនាំមក នៅជ្រក
ក្នុងព្រៃជ្រៅជាក្រោយ ទីណាចោរវាំងមិនបើករៀយ ម្ល៉េះហើយ
គួរគិតគេទៅជា ។ គាត់នឹករំពឹងផញ្ចឹងសព្វ ទើបទាញប្រអប់
ថែបម្ចុមា លបចុះចរចេញពីគុហា ស្រគូរគ្មានកណ្តាប់បន្ទន់ ។
ដើរដោយដងព្រៃពៃបែរ ឃើញតែក្រសក់ផុះចេញ ពាស
រកូរស្រុកជិតជ់ ដល់ខ្ទមដែលសន្ទំក្នុងព្រឹក្សា ។ ហើយគាត់
ក៏ឡើងលើដំណាក ទៀយណាសប្រាសដេកផ្អែកកាយា គាត់
ជួនពេលខ្ទុកចាំងដេកផ្ទារ យល់ឃើញកុមារមួយរូបល្អ ។
ដើរចូលជំនើមកក្នុងផ្ទះ លើកដៃសំពះសួរអង្វរ ថាជូយាបរ
តើយខ្ញុំទៅក្រ ប្រើងចរស្នេហ៍សូរលះត្រែះហា ។ ក្រោមគ
កើសរគស្រីរូបស្អាត ក្បែកខ្ញុំចុងគ្មានករុណា នៅនេះក្រែង
យាយបានស្គាល់គ្នា ប្រាប់ខ្ញុំកុំពនឹងទៅរក ។ ជូនចាស់
ស្តែនស្តាប់សព្វជាក់ហើយ ឆ្លើយថាទៅអើយអញនឹកក្លួក ដើរ

ស្ទុះបោលផុតពីនោះមក ទៅចង់រើសយកស្រីរូបល្អ ៗ យាយ
ឃើញតែកូនចៅព្រៃម្នាក់ មានរូបកបលក្ខណៈក្រៃបវរ ទើប
ពេញក្រមុំសម្បុរស យាយទៅកំដរទើបដឹងដាន ៗ បើទៅចូល
ចិត្តគិតក្រែងនោះ ប្តូរបរទៅចុះតាមលំអាន មានកូនក្រសក់
ផ្ទុះផ្ដាយដាន តាំងតែពីបាននេះរៀងទៅ ៗ នៅជាដំរុយ
យាយត្រូយទុក ហូកដល់មុខផ្ទះនាងនៅ តែចំនោះក្នុងព្រៃ
ជ្រោះជ្រៅ គង់ឃើញស្រីពៅទៅតាមចិត្ត ៗ បុរសបាន
ស្ដាប់ពាក្យសព្វប្រាស់ ត្រេកអរពេកណាស់ត្រិះរិះថា នោះ
មានតែយាយអាណាក ជូនទៅបានចិត្តស្នេហ៍យាយស្គាល់ ៗ
ហើយបានជាអ្នកនាំពាក្យពេចន៍ ដោយការសំឡេងកិច្ចបន្ទាល់
នោះទើបបាននាងងឹងរៀងកល់ សោះនឹងពីផលយល់បានឆាប់ ៗ
ជូនចាស់ឆ្លើយឆ្លាស់ប្រាប់ទៅថា ចៅអើយធម្មតាការប្រញាប់
តែថាឲ្យនាំពាក្យពេចន៍ប្រាប់ យាយឃើញឥតសព្វគុំកាប់សោះ ៗ
ប្រុសស្រីត្រង់ក្តីផែលសុខុម មួយក៏ក្រមុំមួយកំឡោះ បើស្នេហ៍ត្រ

ស្នេហ៍ចិត្តគង់គិតស្មោះ គ្រប់គ្នាតាំងអស់មិនរំលង ៗ ចៅនោះ
លុះឮពាក្យសាសព្ទ ជូនចាស់ប្រាយប្រាប់សព្វដើមទង ទើប
ក្រាបសំពះចុះចាកផ្លូវ ដើរតាមចំនងផ្លូវរៀងទៅ ៗ លុះដល់
មណ្ឌលទីគុហា ក្នុងព្រៃអន្ទាន់ប្រែកជ្រោះជ្រៅ ថ្ងៃនោះជួនចៅ
ចិត្តឃោរឃៅ ចេញតាគល់នៅព្រៃព្រឹក្សា ៗ ចៅនោះដើរ
ចូលទៅក្នុងផ្ទះ ពាពានពើបពះនាងនោះណា ឃើញដាក់ចាប
ចិត្តគិតស្នេហា បរចៅថែបង់លង់លុះបាន ៗ រូបសេសមាគម
កិរម្យរក្ស ទីងតាងជួនអ្នកស្នេហ៍ត្រស្មោះប្រាណ ត្រេកអរសោមនស្ស
លុះសុរិយាន បិទបាំងស្មសានរះរញ្ជាង ៗ នឹងថៃរនិយាយ
ពីនាយចៅ ដើរតែឯកាឥតមានគ្នា ទៀបយប់ព្រលប់ចក
គុហា តាមដោយវេលាសព្វមួយផង ៗ នាងនោះលុះបាន
ឃើញឪពុក ដើរមកចំមុខក៏យកទ្រូង ទើបលើកប្រុសឡើង
មិនឲ្យហ្មង លាក់ក្នុងចំណងក្នុងកេសា ៗ ចោរនោះលុះចូល
ដល់ក្នុងផ្ទះ ឆ្កួតចឹកដិរះហើយស៊ើស្លា ឯក្មួនក៏រៀបភោជនាហារ

ឲ្យបរិភោគផ្លែក្តុចស្រស់ ។ កុំមានចិត្តនឹកគិតសង្វេគ

ក្រដំហេតុបុត្រគិតវោយហោបល់ យកប្រុសមកគាប់ដៅយកប្តី

គល ឥតដឹងដើមដល់យល់ជាជា ។ យប់យូរបួលដេក

ដំណេកនៅ ព្រឹកឡើងចេញទៅពីគុហា រកកាប់ឈើវល្លិកល់

វេលា ពាល់យប់សន្ធ្យាទើបវិលមក ។ កូនចោះលុះខ្ទុក

ចុះទៅ កែងវាវរកិតតិកវិលលក លួគតាញប្រុសវាដែល

លៀកសិរ ពីសក់នោះមកដេកសព្វថ្ងៃ ។ បើពេលឃុក

ដកវិញ យកប្រុសនោះមិញលាក់សំងៃ ក្នុងក្ដែល

បួនបចៃត្រូ យូរក្រដល់គ្រប់ដប់មាសា ។ នាងនោះ

ចំពោះជាធ្លើបថ្ងៃ ពោរព្រៃយល់ជាក់ភ្ញាក់កាយា ជាអេះកូន

អញពេញអស្ចារ្យ មានប្ដីណាធ្វើមខ្មោះ ។ មុខឲ្យពិសល

ឡល់ពេកណាស់ គ្នាសុំមឲ្យច្បាស់សោះព្រួយម៉ោះ បើមិនប្រើន

អស់បាទមេត្ដអេះ នេះហៅកាំបេះឲ្យហួសចិត្ត ។ ចំព្ញមបដិបាយ

ព្ទះ ិពអ្វី ជាស្រីកល្អិសធ្វើលើសក្រិត្យ មិនក្រែងឯងសោះ

ចុះពោះផ្ទៃ អាណិតវាថ្មីស្រីចង្រៃ ។ ទឹងតិតរកគលមើល

កុកវា ជាហើយម្ដាចុះបាក្ស ពីលំនៅទៅតាំងក្រៃក្រ

ចូលពណ្នាល័យព្រៃព្រឹក្សា ។ ទៅឃើញឈើមួយខ្ពស់ក្រៃលែ

ផ្ទុះដ៏តមាត់ព្រៃមានស្រះថ្លា ទើបឈៀងចូលឈប់ស្របកាយា

ស្រេចហើយយាត្រាគានឡើងវិញ ។ តាល់ដល់ទៅបុន្តន្តខ្ពង់

ខ្ពស់ក្តាក់ សំនិសំផាក់មាត់មិនស្តី ចន្ទិចឃើញមនុស្ស

ប្រុសពីសី ម្នាក់ឯងឥតប៉មានគ្នីគ្នា ។ ដើរចូលជំនិ

រកក្ដីមួយ ទើបឈប់អង្គុយមិនវង្វេង បានមួយស្របក់

ក្នុកកវិយា ចេញពីមាត់វាជាពីរនាក់ ។ ហើយផ្ដួមក្រសោប

បម្រើឡូន ដោយល្បែងដើម្បីក្តីមេរំក្សា ស្រេចយកសំពត់

គេគានពាក់ គ្របលើរលកូណេះឲ្យដេកខ្ញុំ ។ រហើយទើប

រចុះក្នុងស្រះស្រន់ ផ្ងូតទឹកលៀងផង់ជួលីដី នាងនោះលុះ

បល់ជាស្វាមី ចុះក្នុងស្រះស្រីស្របកាយា ។ លោខ្លាក់

បសមាក់ម្នាក់ពីមាត់ យករួបប្រតិព័ទ្ធសេពកាមា រំពេចរស្រេច

ក្រមប្រុសនោះណា ធ្លាក់ក្នុងផ្កាផ្ទបដើមផែល ។ ឯចៅ
ប្ដីនោះផ្អកចិត្តខ្លួន ស្ទុះព្រួចឡើងមកស្ទាបអង្អែល នូវប្រពន្ធពិត
អែកប្រពៃតាល ជាក្រោយគេក្រែលផែលទៅហើយ ។ ប្រឹងតែ
ប្រឡូកលួកប្រឡែង ដោយល្បែងរួមក្បស្នេហ៍គ្រួមឡើយ ប្រកៀក
ប្រកិតប្រគងគើយ ស្រេចហើយហាមាត់បៀមប្រពន្ធ ។ ផ្ទប
ផែលកាលដើមទើបក្រោកដើរ ពីក្នុងម្លប់ឈើក្អែកយគន់
ឯមហាចោរចិត្តទុច្ចរិតលន់ ចុះតាមកណ្ដាលព្រៃគ្រា ។
ទើបស្រែកហៅហៅថាចៅដើរ មានបើងណើរទៅស្រុកណា
ចូលឈរឈប់សិនខ្ញុំសួរការ ចៅនោះឆ្លើយថាខ្ញុំដើរលេង ។
ចោរប្រាប់ទៅទៀតថាបើដូច្នោះ ឈប់ចុះក្បែរខ្ញុំពីនេះឈ្នួន
ឃើញអ្នកឯងហៅពេញផតព្រៃ ប្រឹងដើរទន្ទេញមិនក្រែងក្រ ។
ខ្ញុំយល់គួបចិត្តអាណិតណាស់ ទៅផ្ទះខ្ញុំសិនរួបសីមបរ ផ្ទះខ្ញុំ
មិនឆ្ងាយសប្បាយល្អ ចៅនោះឆ្លើយតបមកទៀតថា ។
ខ្ញុំគិតពីងនឹងក្រឡាប់ វិលធាប់ទៅវិញនោះមិញណា តែថា

បើអ្នកនឹងត្រូវការ ខ្ញុំសោកតកថាទៅក៏បាន ។ ឆាយចោរ
នឹងទៅបុរសនោះ លន់លុះនិយាយសួរដើមដាន បណ្ដើរគ្នា
ទៅបរបួលហាន ក្រេកអរពាចគានផតសង្កា ។ មហាចោរ
ហៅហៅទៅកូនស្រី កូនអើយកូនខ្ញុំរៀបអាហារ បាយទឹក
ទទួលភ្ញៀវពិសា ប្រញាប់ធាប់ក៏កុំការង ។ ក្បែរគេត្រូវការ
មកលេងផ្ទះ មានគ្នាច្រើនណាស់ចូលកូនផ្ទង រៀបបាយឲ្យ
បានប្រាំមួយវង់ កុំរង់ក្រែងហួសពេលវេលា ។ រីឯកូន
ស្រីនៃចោរនោះ លន់លុះឮពាក្យគាត់បញ្ជា ផុតឲ្យរៀប
គោផនា ទទួលម៉ាត្រក្ដាប្រាំមួយកុ ។ ឲ្យបានធាប់ខ្ញុំកុំបើយូ
នាងនឹកគិតត្រូវនឹងផាទុក្ខ ពីផល់ផ្ទល់ណាស់នៅមិនសុខ ស្តេច
អ្នកឪពុកពោលរៀបវេរ ។ ភ្ញៀវនៅឯណាមិនយល់ជាក់
ឃើញតែពីរនាក់នឹងគាត់ទេ នឹងសួរឲ្យស្ដែងក្រែងគាក់ដេរ
នាងគិតក្នាន់គេគ្រញ៉ូក្នុងចិត្ត ។ ទើបនាងកាត់តែងសុំផ្ដាំ
រួបហើយចិញ្ច្រាំបុកប្រហិត សម្លប្រហើរឆ្ងាញ់ឈ្ងុយឆ្អិន បាយ

លោកសឹងស្រិតអង្ករស ។ ស្រេចដោះដួសដាក់គ្រប់កុកាំង
សិរិកសំរាំងសម្រេចល្អ ប្រាំមួយស្តុកសឹងលើកបន្ត តាំង
បាយសម្ងួបរៀបបាន ។ គ្រានោះនាយចោរជាបិតា ប្រាំ
ពាញបាយចាប់ដាក់ចាន គ្រប់ចាំងប្រាំមួយដោយប្រមាណ
យល់ស្មានមានមនុស្សប៉ុណ្ណោះឯង ។ ហើយហៅចៅនោះ
ពុលកោក្តា ដោយក្តីស្នេហាទើបចាំថែង ជាអ្នកដែលលាក់
ខ្ញុំឃើញស្តែង ធ្លាក់មកកុំក្រែងល្អងធ្វើអ្វី ។ បុរសនោះ
ស្តាប់អតិប្រាយ ពីផលជួលគ្នាយភ័យឥតបី អ្នកនេះម្តេច
ដឹងដល់ដើមក្តី ចូរឃើញទេវុះទើបយល់ការ ។ គិតហើយ
ហាមាត់ធ្លាក់ប្រពន្ធ មកចាំងអៀនអន់ឲ្យកោក្តា ចោរសោក
សួរនាងទៅទៀតថា ម្នាក់នោះម្តេចក៏មិនធ្លាក់មក ។
នាងនោះលុះឮគេថាដ្នោះ ខ្ញុំទាល់អេះអុះទើបទាញយក
សហាយពីមាត់ដាក់ផិតស្តុក នឹងគេអ្នកណានឹងថាអ្វី ។ មហា
ចោរហាហៅទៅកាន់កូន មាសស្ងួនឪពុកនាំលាក់ថ្មី ចូរកូន

នាំយកសហាយស្រី យកប្តីនាងមកឲ្យហូបបាយ ។ នាងពុឳ
ពុកជាថ្លៃដ្ឋោះ អេះអុះក្តុនក្រូនស្មើរបែកខ្លាយ ស្លុកស្លប់ញាប់
ញ័រអស់អង្គកាយ រំសាយគន្ធិសក់យកប្តីធាប់ ។ ចោរបាន
ឃើញជាក់ញាក់ញ័ររប្ញើម លោតក់ដរធ្លើមដីកស្លាប់ កូនឃើញ
ឪពុកស្ទុះប្រញាប់ ក្រកនិក្រនក្រាប់អង្គបិតា ។ ភ័យស្មោលោ
ស្អឹងវំពឹងតិក គំនិតអញខូចក្រៅមាត្រា ព័ព្រោះខ្លួនពុំពិចារណា
តាល់តែបិតាក្ស័យជីពជន្ម ។. ព្រោះអញខុបូរិតប្រព្រឹត្តខុស
យកប្រុសមកស្ទុនមិនគិតគន់ ឯបុរសនោះព្រោះប្រពន្ធ ចិត្តចោរ
ទុជិនទើបគាត់ស្លាប់ ។ ខ្លួនអញគិតទៅសួរកុំរស់ ជាមនុស្ស
មានឈ្មោះកាសឥតសព្ទ គិតក្លាងនាងទៀងលើក្ដាប់ លោក
បុះធ្លាក់ស្លាប់តាមបិតា ។ ភរិយាចោរចិត្តមិក្រទ្រុស្ត ឃើញ
បីនាក់នោះក្ស័យជីវា ភ័យគិតស្លុតចិត្តគិតថប់ថា ប្តីក្ស័យជីវា
ព្រោះតែអញ ។ ស្រឡាញ់អញណាស់លើសខ្លួនគាត់
គាត់បៀមក្ទនមាត់ព្រោះស្រឡាញ់ អញនេះចិត្តថ្មុខគួរខ្លាញ

រស់នៅបន់ចាញ់ពេញអប្រិយ៍ ៗ ព្រោះខ្លួនបានជាថ្មើមិនគាប់
អាត្មាត្រូវស្លាប់តាមស្វាមី ចង់រស់ថ្វីទៀតបង្អៀតដី ថាហើយ
ឃ្លាតខ្លួនចេញម្នា ៗ ទៅឡើងលើភ្នំកំពូលខ្ពស់ លោត
ចុះធ្លាក់ស្លាប់តាមវេរា ឯចៅសហាយពីរអង្គ ឃើញហើយគិតគ្នា
ដោយដំរិះ ៗ ខ្លួនយើងប្រព្រឹត្តខុសការមេ ពាលតែគេ
ទីនិស្លាប់ប្ដីចេះ យើងអើយភាក្រក់អ្វីដល់ម៉្លេះ មិនចេះ
អាណាពេចិត្តគេផង ៗ ខំនៅធ្វើអ្វីអប្រិយ៍ឈ្មោះ ទីនរស់ជា
មនុស្សកំសោយហួស ថាហើយនាំគ្នាដើរត្រសង ចុះចំផ្ដល
ផ្ដាច់ជន្មជីវា ៗ លុះដល់លើភ្នំកំពូលខ្ពស់ លោតចុះក្នុងជ្រោះ
ពីរកាយា ក្បៀណក្ស័យប្រល័យជន្មសំខារ នៅដើនបព្វតា ៦
ប្រាណ ៗ ដំណឹងដឹងដល់ទៅជូនចាស់ ជាកំប្បាស់គាត់គិត
រិតរំខាន ថាអញជាហេតុប្រាប់ដើមដាន ទើបបានជាគេស្រឡាញ់
គ្នា ៗ មិនតែប៉ុណ្ណោះកើតហេតុករ ពីរឿងអន្ធករនិងភរិយា
និងចៅបុរសថែមមួយគ្រា កន្សែងផ្ដាក្ស័យពាំនអស់ ៗ នេះគឺ

ដើមហេតុពីអញឯង សំដែងសំដីពុំខុះស្មោះ ខ្លួនអញរស់
នៅមិនគួរសោះ គួរស្លាប់ទៅចុះរស់ធ្វើអ្វី ៗ ថាហើយជូន
ចាស់គាត់ប្រញាប់ អត់ដង្ហើមស្លាប់តែបន្ទី ដំណើររឿងនេះ
ធ្ងល់សេចក្ដី បរិការព្រះស្រីជួយពិចារ ៗ អ្នកនាំទំប្រាំពីរ
ដែលស្លាប់នោះ បាបកម្មចំពោះបានអ្នកណា ជួនចិត្តកន្ធពាន
ទើបឆ្លើយថា ត្រូវបានកុមារចៅសហាយ ៗ ដែលទៅលប
លួចកូនមហាចោរ ព្រោះវាមោហហេតុកកុទ្រាយ នាំហេតុចាស់
តែគេទាំងឡាយ អន្តរាយស្លាប់អស់ពីព្រោះវា ៗ កាលណោះ
ក្សត្រីស្រីរូបល្អ សុវណ្ណកេសរពៅពុំអើ នាងនឹកពីងក្នុង
ទ័យា យល់ថាកានថាខុសសេចក្ដី ៗ នាងចេះពុំបានចាប់វាចា
តបថាថៃអ្នកពានព្រះស្រី ម្ដេចឡើយត្រានេះទៅចេះស្ដី
ស្ដីហើយហេតុអ្វីក៏ខុសផង ៗ បើបានជាថា ៗ ឲ្យត្រូវ ដោយ
ផ្លូវសុចរិតគិតឲ្យហ្មត់ ម្ដេចកាក់ស្រឡះចាស់កោងខ្លួន គាត់
ចោះឯងហោងជាហេតុដើម ប្រាប់គេឲ្យភាចនឹងកូនចោរ ចិត្ត

គាត់មោហោពុំគិតសៀម មិនគិតទាល់តែកូនគេដើម គេខឹង
ញ័រផ្ដើមនាំគ្នាស្លាប់ ។ ដែលកម្មពារពៀរពុំធៀរនោះ បើគាត់
ចំពោះឲ្យត្រូវច្បាប់ ដាក់ច្បាស់ទ្រង់ឯងមិនត្រូវប្រាប់ ថាអ្វីហោល
ច្បាប់សព្វសត្យា ។ គ្រានោះអ្នកក្មេងកែងចាំស្ដាប់ លុះបានព្រ
សព្វនានវាចា ឆ្លើយតបសេចក្ដីបញ្ហា សឹងសោមនស្ស
ពន់ប្រមាណ ។ ប្រគុំផង្គ្រ័បន្ទីសព្វ អឹងអាប់ពេញចាំង
ប្រាសាទហាន ដ្រាបដល់ព្រះកាណ៌មហាក្សត្រក្សាន្ត ។ ទ្រង់
ព្រឹអស់ប្រាណសោមនស្សា ។ ថ្វីនពីគ្នាក់អ៊ារជានាយក្រុម
នាំទាំសព្វសិទ្ធិរីម្ពុក និកចូលទៅទៀតទៀបធីគា ដល់ដឹកសន្ធិយា
ជាជាន់កុ្ទង ទើបទៅសព្វសិទ្ធិរីថ្វៃក្រ ដោយកដួងថៃវីទ្វីរន៍
ពីពានព្រះស្រ័បេញពុំលន់ ទៅភាក់កុ្ទវង់ព្រះសន្ធិយា ។ សា
ស្រាយ ៗ ពាយស្បូរប្រាស្រ័យ ថាថៃហាកំណនមានប្រាជ្ញា ចូរនាំ
និទានមកឲ្យប្សា ឲ្យយើងស្ដាប់ការសោះនុ៊យផង ។ ក្សៀកយប់
យូរយល់ដល់យាមបួន កម្មផ្ទួនរឹងផ្គុកចុត្ថវិវេក ស្រងើះស្រងោប

លន់លោបពេក គ្រាន់បានបរិរកចិត្តខ្វះភាំ គ្រានោះរាំងទនន្លាស់
ធ្វងរង្វើយ ជាម្ចាស់ខ្ញុំអើយខ្ញុំនេះណា មិនអាចបេះចាំនាំបណ្ដា
ព្រោះគ្រាន់តែការគេបាំងបិទ ។ សំរាប់គេបាំងកំងប៉ុណ្ណោះ
រឿងរ៉ាវមិនបេះមិនចូលចិត្ត បើម្ចាស់បេះចាំចាំកាសិក ភណិត
និយាយឲ្យស្ដាប់ផង ។ កាលណោះក្សត្រីស្រីល្អឯក ព្រះពក្យ
ចំឡែកដល់ប្អូនផង ក៏ងនមេត្តាប៉ះសាសង នូនល្អឥតាង
គិតរឹកក្សា ។ ផ្កាលាទីងត្វារពានព្រះស្រី ស្ដីបដ៏ងហើយគួរ
អស្ចារ្យ ឥឡូវកំងនមានប្រាជ្ញា នឹងដួបម្ដេចម្ដាទៅទៀតអេះ ។
ឯទៅសព្វសិទ្ធិរិទ្ធិមាន វិសេសកនិទានតាមបរិះ កំងខខចូរ
ចាំស្ដាប់ផ្ទួរចេះ យើងចេះតាមបាស់លោកកក្រោយ ។ ថាកាល
ណោះមានស្រីបួននាក់ ប្រកបនលក្ខណ៍គ័ត្រចេកឆាយ ស្ទួ
សឹងគ្រមុំសមអគ្គកាយ ស្មុះមកពីឆ្ងាយស្វែងរកប្ដី ។ ជួន
មានកំឡោះចាំងបួននាក់ សឹងតែចិត្តស្លូតបង់បានស្រី ជួបគ្នា
វេលានោះឯងនឹង កកបសំពីងដោយស្នេហា ។ ប្រុសមួយសួរ

ថាផ្ទះនាងឯង ចំហាងខ្លួនទៅត្រង់ណា នាងមួយទើបប្រាប់
គន្លឹះប្រស្នា បណ្ដូលហាក្ដាត្រង់ផែនឆ្ងាញ ប្រុសមួយសួរស្រីមួយ
ទៀតថា ត្រង់ណាផ្ទះនាងប្រាប់កុំម្ដេញ នាងនោះចាប់សក់
ខ្ចប់មុខវិញ ថាផ្ទះខ្ញុំមិញនៅត្រង់ត្បូង ។ ប្រុសមួយ
សួរស្រីរូបងើប ថាផ្ទះស្រីថ្ងៃត្រង់កាត់នឹង នាងនោះ
សំឡក់ឆ្លើមុខស្ទើង លើកដៃត្រង់ត្រឹងទីផ្ទះខ្ញុំ ។ ប្រុសមួយសួរ
ស្រីមួយទៀតថា ផ្ទះនាងត្រង់ណា ។ ចាសម្ដុំ បងសួរជាការចំ
សុខុម ចូរកុំបង្វែងក្បែងក្លាយថា ។ នាងនោះបានស្ដាប់ប្រាប់
មកវិញ ថាផ្ទះខ្ញុំមិញនៅត្រង់ផ្កា ព្រហាំងនោះឯងផ្ទះខ្ញុំណា
បើអ្នកត្រូវការទៅរកចុះ ចុះស្ត្រីប្រាំបីប្រាណ លុះបានសួរ
សាកពាក្យសាយសុះ នឹងសព្វគ្រប់គ្នាវេលានោះ ស្រេចវិលវិញ
ត្រឡោះមកឧទ្យាន ។ ឯប្រុសទាំងបួនផ្លូវចាប់ចិត្ត បង់ស្នេហ៍បង់
សង្វែងគ្រប់ប្រាណ នាំគ្នាកោក្តាបាយទឹកបាន ស្រេចហើយ
សុំរំឆោនលុះដល់យប់ ។ ទើបចុះចេញក៏ទៅហា ស្រួតរូតគ្នានា

ឈរឈើនឈប់ ក្រាប់រកច្រើនសាសុះសព្វគ្រប់ កាំនពីព្រលប់
លុះយប់ជ្រៅ ។ មិនដឹងកន្ទែងនៅត្រង់ណា ពេលលាន់មាត់
ថាខ្ញុំស្រីពៅ បន្ទូលប្រាប់បងថានាងនៅ ដើមឈ្មោះនោះពៅ
នៅត្រង់ណា ។ បងសួរបងស្វែងរកព្រលឹង ម៉្លេះហើយសមនឹង
ក្បាលដាំ ឯនាងមួយដែលយកពាក្យសា មកខ្ចប់កព្រោះនោះ
កន្ទាល ។ មិនដឹងបើគាត់ថាដូចម្ដេច ទំព្រាប់ដើររកស្មើរ
ជាប់ខ្សែ គំនិតដែលគិតក៏ពុំយល់ ពុំដឹងកិច្ចកល់អាថ៌ប្រស្នា ។
នាងមួយថាផ្ទះនៅត្រង់ដៃ រកតែសង្ស័យទ្រូវប្រាជ្ញា នាងមួយ
ថាផ្ទះនៅត្រង់ផ្កា ព្រហាំងនោះណារកតែក្រ ។ ខ្ញុំត្រូវ
យើងអើយសែនទំនាល យ៉ាងនេះអស់បាននាងរូបល្អ បបួល
គ្នាដើរស្ទើរខ្វះក ប្រហាទាំងធាត់ហត់ស្ទើរស្លាប់ ។ មិនដឹងនឹង
ទៅរកត្រង់ណា ខ្វះថាសក្ដាល់ដែលគេប្រាប់ ទំព្រឹងទាំងម៉្លេះ
ក៏តែងសព្វ ប្រាជ្ញារាំងកាប់ស្ដាប់មិនបាន ។ ខ្វះថាយប់មិញ
ពេញព្រលប់ ប្រញាប់វិលមកឧទ្យាន មិនទៅឲ្យជាប់ជាមួយ

ប្រាណ ខ្លួនជាឯងស្មានជាមិនអី ។ ខ្លួនលើកចំនៀមមក
ប្រាប់ប្រែ គេថាធ្វើស្រែចាស់ក្តៅដី ស្ងោរខ្ញីនៅនីចាស់នៅខ្ញី
បើទីនបងស្រីចាស់ក្តៅចិត្ត ។ អណ្តើកនៅមុខចាំក្តក់ក្តៅ គិតទៅ
ត្រូវដែរប្អូនកុំស្បែក ទីនឲ្យនរណាជួយអាណិត នេះផ្សិតគំនិតខ្លួន
ឯងទេ ។ បុរសប្អូននាក់ហាក់ខ្លួនទៅ ដើរទៅដើរមករកគ្នាន់គេ
ទឹកភ្នាញ់ក្នុងចិត្តគិតទីនីនៅ ទាល់តែទៅទៀបផ្ទះសេដ្ឋី ។
មួយមានធនធានទ្រព្យសម្បត្តិ គេប្រើនប្រយ័ត្នជាប្រក្រតី
តាំងច្បាប់ប្រាប់ទុកគោះប្រុសស្រី វេលាពត្រីដើរពុំបាន ។
ថាបើទំដើរហួសវេលា អស់ពួកចាំទ្វារវាំចាប់ប្រាណ មិនចាំ
សួរសាករកដើមដាន ប្រកចាប់ឲ្យបានភ្ជាប់ទាំងរស់ ។ ត្បិតកាល
រាត្រីនោះជាង៉ាក់ មានមាណពម្នាក់ចរចំពោះ ចូលផ្ទះសេដ្ឋី
ជួនជាគ្រោះ ពួកចាំទ្វារបោះចាប់ចងបាន ។ យកទៅធ្វើ
ទោសភ្លាមទាំងយប់ មិនមានសួរសព្វរកដើមដាន ហើយនោះ
សង្ស៊ីគងឥតក្តីប្រាណ រំភានចល់ទុក្ខទោមនស្ស ។ ថ្លែង

ពីបុរសទាំងប្អូននាក់ ដើរស្ទាក់តាមស្រីផែលសញ្ញា បានឃើញ
អ្នកធ្វើទោសទុក្ខ នាំគ្នាដើរចូលទៅទៀកខ្ញី ។ អ្នកទោស
ឃើញទៅទាំងប្អូននាក់ មកដិតឃល់ជាក់ទីបស្រដី ជាអ្នក
ដំណើរដើររកអ្វី ប្អូនប្រាប់សេចក្តីខ្ញុំផង៉ា ។ បុរសទាំង
ប្អូនឮពាក្យពិត ដោយគិតនឹកស្រីទើបតបថា យើងនេះនោក
ណាស់ខ្លៅប្រាជ្ញា រកឯប្រស្នាស្រីពុំឮស ។ ស្រីមួយថាផ្ទះ
គេនោះមិញ នៅក្រុងដើងធ្មេញគ្មួយល់ណាស់ ប្រាជ្ញាយើង
ឥឡូវនេះមិនលះ បានជាអន្ទះចិត្តណាស់ ។ ស្រីមួយចាប់លើក
ខ្ញីមុខបុរ ថាផ្ទះក្រុងណោះគួរសក្តិ ស្រីមួយប្រាប់ឯវិបរិន្ទីនថា
ផ្ទះគេនោះណានៅក្រុងវៃ ។ ស្រីមួយថាផ្ទះនៅក្រុងផ្ការ ក្រុង
ទីក្សួរកែសព្វថ្ងៃ នេះរកតែល្ងល់ពីគាល់ក្រែ កែគ្រាំអាល័យ
ប្រុងស្ទើរព្រះ ។ ប្រើនបើរដជ្រកគេសព្វប្រែក គ្រប់ល្ហកក្បៀន
គោះគឺមិនជេះ បានជាវិន្ទនមកទាំងម៉េះ ពាក្យនេះអ្នកដេះ
ធីនវែរឬ ? ។ អ្នកទោសក៏ពុំនែកស្រែកទឹក លោនឹកឃើញ

ភ្លាមស្ដីថាហ៊ឺ ប្រាប់ថាពាក្យនោះខ្ញុំភ្លាត់ភ្លាំ មិនគឺមិនគួរនឹងថាក្រ ៗ
តែស្រែកទឹកណាស់ហួសប្រមាណ ទឹងប្រាប់កុំបានជៀតខ្វះក
បើអ្នកអាណិតចិត្តស្មោះសរ ឲ្យទឹកខ្ញុំអរគុណណាស់ណា ៗ
ប្ដូរកេងផងអ្នក ៗ កុំព្រួយ ឆានាខ្ញុំជួយដោះប្រស្នា បុរសប្អូនប្រាណ
បានឮថា គេមានប្រាជ្ញាគលឧបាយ ៗ ហើយយកទឹកមក
ឲ្យមាណព ដីករូបសព្វគ្រប់ទើបបរិយាយ ថាអ្នកអាណិតគិត
ដោះស្រាយ ឲ្យយើងទាំងឡាយបានជួបប័ក្ត ៗ មាណពបាន
ស្ដាប់ប្រាប់មកវិញ ផ្ទះក្រង់ដើងចេញនោះព្រោះវៀក ខាងមុខ
លំនៅទីឋានចំក ចេញត្រីផ្ទុះដិត ៗ របង ៗ ហ៊ឺងហើយដែល
ជាផ្ទះនាងនោ អ្នកទៅគង់រកឃើញជាប្ដង នាងមួយដែលចាប់
សក់ចំណាង ខុបមុខនោះផងក៏ជាគ្រូ ៗ គឺផ្ទះនាងទៀតជាខាង
ក្នុង ដើមព្រៃសិយុទ្ធប្រចាំងល្ហុង ផ្ទះពីទ្វផ្ទុំវិញនោះឯងក្ដី
អ្នកដើរតាមផ្លូវនេះទៅចុះ ៗ នាងមួយដែលលើកដៃឡើងថ្កើង
កិច្ចនោះខ្ញុំដឹងថាមិនខុស មុខផ្ទះមានដើមដៃផ្កាផ្ទះ នាងនៅ

ក្រចំណោះប្រាកដជាក់ ៗ មួយជាផ្ទះនៅផ្សារក្រង់ហ៊ឹង សព្វ
សួរអីងគ្មុំងមិនដែលកាក់ គឺគុម្ពឫស្សីតាបសំណាក់ ពីងកាក់
ធ្វើជាសំបុកពង ៗ នៅពីទ្វផ្ទុំវិញផ្ទះនាងនោះ អ្នកទៅរក
ចុះតាមគន្លង បើឃើញកិនគាតជាចំនង កុំហួសរំលងចូល
ទៅចុះ ៗ បុរសប្អូនប្រាណបានស្ដាប់ច្បាស់ ក្រេកអរពេក
ណាស់ព្រួចព្រឺច្រុះ ជួបជួបជួនកែវថ្មីទ្វុះ នាំគ្នាស្រួលស្រុះ
ចុះបេញចរ ៗ វិលមករកផ្ទះរបស់ឯង ឡើងរលីកខ្ទមឺងមាត់ក
ដេកលក់ព្រឹកឡើងរឹតត្រេកអរ នាំគ្នាដើរស្រស្រូតទៅរក ៗ លុះ
យល់កិនគាតជាក់ចូលភ្លាម ឃើញតាមពាក្យដែលគេប្រាប់មក
គ្រប់ទាំងប្អូនគាក់ជួបចិត្តកក ទើបកែវលក់ធិតចែបង់ ៗ ឯ
ស្រីទាំងប្អូនលុះបានយល់ ប្រុសផងទៅដល់លុះប្រេកព្រងឹ ស្ងួ
ណាកមកវិញមិនបង្អង់ ជាអ្នកកុំបង់ពាក្យសក្យា ៗ ដែលអ្នកគេ
ឃើញផ្ទះយើងនេះ អ្នកមានគប្រិះកាត់ប្រស្នា ឃើញឯកឬ?
ឮគេបរតា ចូរប្រាប់យើងកុំភូតភរ ៗ បុរសប្អូនគាក់លុះ

បានស្តាប់ ឆ្លើយប្រាប់មកវិញថាយើងកែ ប្រស្នាតាំងនេះបេះ
វិលលក ដើរទៅដើរមកកេកចិនយល់ ។ មិនដឹងគិតការកាត់ថា
យ៉ាងម៉េច ទំព្រាប់ដើរទៅបានជួបដល់ ជួបនឹងអ្នកនោះត្រូវទុក្ខ
ខល់ គេមានយោបល់ប្រាប់ពាក់មាន ។ ទើបបានដឹងច្បាស់
ស្លូតេក ឃើញស្លូតពន្លកជាប្រពាន ស្រីប្អូនស្តាប់ច្បាស់
ទើបរំឭក ពាក្យពាលពាក្យមកទៀតថា ។ សុំដឹងយើង
ប្រាប់សព្វកំប៉ាំង ឲ្យអ្នកឯងតាំងតែតដោះសា បើឃើញចំពោះ
លើអ្នកណា យើងក៏ត្រូវតែយកជាប្ដី ។ ឥឡូវប្រស្នាកាត់
មិនដឹង ទៅពឹងអ្នកទោសកាត់ទៅ។ គំនិតយ៉ាងនេះមិនបេះអ៊ី
យើងយកធ្វើប្ដីក៏មិនបាន ។ ព្រោះអ្នកទាំងអស់នេះល្ងង់ណាស់
អ្វីនីមួយប្រឹងស្វះមិនប្រមាណ មើលមុខស្រីបេះដេះបញ្ច្រាន ប៉ុ
វិលទៅហ៊ានទូនវិញចុះ ។ បុរសប្អូនតាក់ស្តាប់ចប់ហើយ ថាៗ!
ប្រសើរអើយកើតជាប្រុស ក្រោយគិតជួបរកាយខ្លួនខុស ម៉្យស្រី
... ធ្លាក់ ... ។ ប្រឹងស្ទាក់ស្ទះកេជ្រកសព្វប្រក

ការទៅជាស្តុកឈើស្តូបប្រាណ ស្មានថាចំណេញវិញមិនមាន
ប្រមាណខ្ញុំចេះសោះខុសទេ ។ ថាហើយនាំគ្នាលីលាចរ មិនហ៊ាន
តាក់កតិតគ្នាសរេ ដល់ទៅគន្លឹះខ្ទះទឹកដេរ ខ្លាចកើតទុក្ខខ្ទេចខ្ទស
ស្នូរគី ។ ឯនាងតាំងប្អូនជូនតាមចិត្ត កណកដល់ទៅអ្នកត្រូវក្ដី
ដែលគេធ្វើទោសគ្មានប្រណី ទៅផ្ទះសេដ្ឋីឯនាយណា ។ ទឹក
ឃើញប្រស្នាដែលគេស្រាយ អស់កាបិទាំងឡាយផែកក្នុង អ្នក
នេះហៅពេញមានប្រាជ្ញា គ្នាយើងកុំថាប្រការអ្វី ។ សួររកប្រាក់
តាមស្មុគស្មាញ ទៅសូកសូមដោះអ្នកត្រូវក្ដី ថាហើយបបួល
គ្នាឃោកម្ពី បានការបុលវិប្រាក់កេបាន ។ ចំនួនមួយពាន់
រៀលរួចរៀប ចុះទៅកេតពីធីបាន ដល់ផ្ទះសេដ្ឋីស្រីប្អូនប្រាណ
ប្រមាណជូនប្រាក់លោះមាណព ។ សេដ្ឋីក៏ស្រួលខ្លួលពាក្យ
ដោះទៅនោះពាក្យរួចសព្វគ្រប់ ឯស្រីតាំងប្អូនមិនឈរលេបប់
ព្រាវព្រលានាំទៅនោះខ្ញុំ ។ មកដល់កណ្ដាលទីព្រៃបាក់ ចែកមុខ
ការគ្នាជាប្រក្រតី ញញាប្រាលរក្សាខ្ជួបស្វាមី ផែបង្វែការ

មួយវេលា ៗ ស្រីមួយខ្ពូលខានចាក់ខៃន តាក់តែនឲ្យទឹក
តាមមុខការ ស្រីមួយរៀបចំភោជន គ្រប់ចំណចំណីអាហារទ្រព្យ ៗ
ស្រីមួយដាក់ខៃនមានស្វាមី បៀតបួរជាក់កាលមានសព្វថ្ងៃ មួយ
ទៀតរកសនាទីសុខសេយ្យទ៍ ឈឺថ្កាត់ដើនដៃគត់ប្រចាំ ៗ
ស្រីបួនបំរើផ្សេង ៗ គ្នា តាមដោយមុខការជាសម្រេច ពាំនឹងន
បានស្តាប់សព្វសព្វសេច – ក្តីជាឲ្យអាប់ដោយប្រាជ្ញា ៗ ស្រី
ណានឹងជាប្រពន្ធធំ បនឹងជាកុំសមកុំឫស្សា ពាំននបានស្តាប់
សព្វបុត្រា ទើបឆ្លើយតបថាបើតាមច្បាប់ ៗ ត្រូវបាននានដែល
ស្ងួតស្អាត ព្រោះគេថែទាំកែងសម្រាប់ . ឯនានទាំងចជាលំដាប់
ខ្ញុំប្រាប់តាមត្រង់គ្មានទិន្នា ៗ សុវណ្ណកេសរល្អដូចមាស បាន
ស្តាប់សព្វច្បាស់ព្រឹលោម ពាព្រោះដួងចិត្តច្បូខយា ពាំនន
ម្តេចវាថាឲ្យខុស ៗ ទើបឆ្លើយថាម្ចាលសទ្ធិយា ម្តេចឡើយបាន
ជាចាថ្កាសល្ងោះ អ្នកចាំស្តាប់យើងថាបួងចុះ យើងកាត់ឲ្យប្រុស
នោះត្រូវចិត្ត ៗ ត្រូវបាននានដែលរៀបដំណេក ឲ្យដេកជា

សុខក្នុងឋានបិក បានកាន់ប្រចាំសាចំបោះចិត្ត ផ្តេកផ្តិតជិតជាង
នាងទាំងបី ៗ ត្រូវជាប្រពន្ធពិបង្គ័ស់ ឯទៀតនុសសោះមិនដូចស្តី
ឯពួកកំឡោះក្នុងក្រុងត្រី ឮព្រះសាវនីយដូច្នោះហើយ ៗ ប្រតិដីផេញ
ក្រវិខាន សព្វសានណានលេចព្រុសស្ញើយ ប្រាបដល់ព្រះកាណ៌
ក្សត្រក្សាន្តហើយ ព្រះអង្គបានស្ញើយព្រះនយោ ៗ ក្រមសោះ
មនុស្សអស់កន្ទ្រឹយ៍ ជានានីនារីក្ញុំងា ទីនីចៅសព្វសិទ្ធរៀនរឹង
បានសន្ទនាគ្នាជាប្រាកដ ៗ ទើបចៅសព្វសិទ្ធទៅក្រុង ដកយក
ដួងចំណែលសន្ទ — ជៀងជាក់នៅរូបកែល្បៀតក្ត ដូចដើមកំណាក់
ឥតមោះហ្មង ៗ គិលៀនក៏បានដឹងស្មារតី នាកាលរាត្រីនោះឯង
យោង ហូកយាមបួនក្តាយជាម្តង ចូលផ្សងចុះកាន់ទីរកស្រ័យ
ឯព្រះបិតុរង្គ្រាទធ៌បេស្តា លង់ល្ងុះសុរិយារះទៀនដៃ តេនពាកបន្ទំ
ម្សេសុខរះសេយ្យទ៍ ក្សត្រថ្ងៃបួលស្រតីគន្ធារី ៗ ដម្រះព្រះអង្គទ្រង់
គ្រឿងគ្រប់ ទឹកអប់មកស្រប់សុខក្លិនគឺ ស្រេចហើយឡើងគង់
លើខែនទី ភូមិទ្រង់ក្រុតសោមនស្ស ៗ បន្ទូលទីងអករអគ្គ